

המאמן נוח רם מאשים את הוועד האולימפי הישראלי בגישה הנוגדת את עקרונות ההישג האולימפי

רק העסקנים הגיעו

למינימום!

על העסקנים מפני דעת הציבור והעיר תונות ולא בגלל הרמה המיקצועית שיש בו.
 חרה לו, למאמן השחייה, שכמיק צועות כמו ג'ורדו, איגרוף, סיוף והתעמלות, שבהם קשה למרוד הישג, אלא בתחרויות בינלאומיות. נקבע המינימום לפי מקח וממכר בין עסקני הענף לבין רכזי ההכנות האולימפיות, שהם החוט המקשר עם הוועד האולימפי לימפי.

בארץ חסרה ירמית ספורט ראוי בהתייחס למה שקורה בעולם. רווקא בגלל עובדה זאת חשוב, לרעתו של רם, להגדיר את המטרה שלנו בלוס אנג'לס: זהו דבר שלעולם לא הוגדר בצורה מסודרת, ואולי בגלל זה התיסכול הישראלי הרב ככל מה שקשור להישגים ישראלים בארץ לימפיאדות ערבה.

וכך הוא מגדיר את משימת ישראל: היינו רואים הצלחה גדולה בשחייה, למשל, אם ספורטאי היה משפר שיאים ישראלים, או מנצח יריבים מוכרים ברמתנו כיום. אם היינו משתלבים בין 16 המקומות הראשונים, מה טוב? לפי דבריו קבעו את המינימום להניכיו לפי המקום ה-14 כאלופת העולם כאקוואדור. זוהי התוצאה שנדרשו לעשות על-מנת לעבור את המינימום האולימפי ולקבל את

קודם לכן.
 על זה היה הוויכוח התמידי שלנו עם הוועד האולימפי, אומר רם ומוסיף להסביר שדבריו של למפרט יורדים אליו כהוראה מובנת מאליה בגלל מומחיותו ואילו לגבי הוועד האולימפי, דבריו של למפרט נשארים במיסגרת הצעות בלבד.

אומנם היה איוה יום שיושבדראש הוועד האולימפי, יצחק אופק, התרכז אחרי ששמע את גישתו המרעית של המומחה. אופק הודה, באותו אירוע, שהדבר מקובל עליו, שצריך לבטל את המינימום האולימפי, אך למחרת יצא בהכרזו ברדיו שהוא מתנגד להקלות ולבטול המינימום. יחד עם זה הוא יראה כנס ספורטיבי, אם מישוהו מהשחינים יעבור את המינימום ועל אותה כמה וכמה אם יצליח לשפרו בלוס אנג'לס.

לרעתו של נוח רם, אין הכרזת משימותיו בין המקום ה-20 בטבלה העולמית ובין המקום ה-77 בטבלה העולמית ובגלל זה לא כראוי לבטל את נסיעתם של חניכיו, גם אם לא יגיעו

כרטיס הכניסה ללוס אנג'לס, אלא נוספת את הישגיהם באולימפיאדה, כמו שמקובל בעולם כולו, מוסיף רם ומסביר את העובדה הפשוטה, שמושג המינימום נחרץ על-ידי הוועד האולימפי הישראלי בניגוד להצעת השחייה לפני שנתיים.

חלק מהתוצאות, או נראו להם קלות והם היקשו אותם. המינימום נקבע, לרעתו של רם, בשביל להגן

טיסה הכניסה הישראלי ללוס אנג'לס. מושג העומד אצל רם, וחבריו מאיגוד השחייה, כמו עצם כגרון. הוועד האולימפי הישראלי התקשה לקבוע קריטריון שלפיו יישלחו ספורטאים לאולימפיאדות. לכן הם קובעים רמות מינימום אבסורדיות. עם מינימום כזה אין סיכוי, לרעתי, שנצליח להעלות

מאמנים בכירים בארץ מונים את השירות הנכאי כסיבה מרעית לרמה הירודה של הספורטאים, ובעיקר את ההחלטה השרירותית של צה"ל, שרק ל-70 ספורטאים חזיילים מאפשרים לסייע כחיים ספורטיביים מסודרים במשך השירות הצבאי. לכל השאר קוטעים את הקאריירה הספורטיבית כמעט לפני שהחלה, מה שאין אצל הגרמנים או האמריקאים וכל שאר הטובים בעולם.

לנוח רם, איש קיבוץ גניגר שבצפון, ולארכעת שחיני הסגל האולימפי שתחת ידיו, עדיין לא ניתן אישור יציאה סופי לאולימפיאדה. שעת האפס בשבילם נקבעה ל-28 יום לפני תחילת התחרויות האולימפיות, וכינתיים רב המתח, הלחץ וההריקות.

חניכיו עדיין לא עמדו במשימה הקשה שהוצבה לפניו לפני כשני חיים. משימה שזכתה בתואר הרישמי של המינימום האולימפי. זהו כר

שני אולימפיים אמיר גניאל (במיש ליפשיץ, הם שניים מתוך ארבעת השחינים של הסגל

מאמנים בכירים בארץ מונים את השירות הנכאי כסיבה מרעית לרמה הירודה של הספורטאים, ובעיקר את ההחלטה השרירותית של צה"ל, שרק ל-70 ספורטאים חזיילים מאפשרים לסייע כחיים ספורטיביים מסודרים במשך השירות הצבאי. לכל השאר קוטעים את הקאריירה הספורטיבית כמעט לפני שהחלה, מה שאין אצל הגרמנים או האמריקאים וכל שאר הטובים בעולם.

לנוח רם, איש קיבוץ גניגר שבצפון, ולארכעת שחיני הסגל האולימפי שתחת ידיו, עדיין לא ניתן אישור יציאה סופי לאולימפיאדה. שעת האפס בשבילם נקבעה ל-28 יום לפני תחילת התחרויות האולימפיות, וכינתיים רב המתח, הלחץ וההריקות. חניכיו עדיין לא עמדו במשימה הקשה שהוצבה לפניו לפני כשני חיים. משימה שזכתה בתואר הרישמי של המינימום האולימפי. זהו כר

נס ספורטיבי

ד חודש ידרשו השחינים

ששבגל האולימפי, אמיר גניאל

מקום 14 באקוואדור

ל צד ניהושים וספוקולציות לגבי רשימת המועמדים, שעדיין לא נקבעה סופית, ישנה רשימת עסקנים